

Eens en voor altijd een maagd

'Wat een afgang, dat stelletje achterlijke dope dogs !' roept Tessa tegen de dikke meidoornheg en trapt haar sigarettenpeuk in de grond. De heg met vuilwit uitgebloeide bloemen ontnemt haar ieder uitzicht op de velden rechts, het asfalt links glanst van vocht. Sinds een paar minuten miezert het. Niet een auto passeerde het laatste half uur. Ja, wel in tegengestelde richting, naar Antwerpen, maar niemand lijkt naar het noorden, richting Amsterdam te gaan.

Waarom had Karin die fles jenever geopend? Het was nog niet eens drie uur in de middag. En Nico? Karin's broer, hij dronk de een na de andere fles bier, samen met de jongens van de band. Zij waren vroeg gekomen, alleen maar om zat te worden, leek het.

Nico en Karin waren tweelingen, geboren op 21 juni, negentien jaar geleden. Jaarlijks vierden ze hun verjaardag in het weekend nabij de langste dag. Elk jaar weer, was het een machtig feest geweest, je was wel gek om dat te missen. Maar dit keer was er iets mis gegaan. Zowel Nico, als Karin waren niet zich zelf geweest. Er moest iets gebeurd zijn dat ze niet aan Tessa wilden of konden vertellen. Er was veel te veel drank, waar gastheer en -vrouw zich ruimschoots aan bezondigden. Voordat de eerste gasten arriveerden waren zij al starnakel zat geweest.

Een auto passeert, 'shit, verdomme, stomme koe.' Tessa is zo in gedachten dat ze vergeet haar duim in de lucht te steken. Het regent harder en ze besluit te schuilen onder een eenzame boom die voor haar opdoemt langs de stille landweg. Door een gat in de heg ziet ze in de verte, achter een zee van wuivend mais, het rode dak van een hoeve. Koud is het niet gelukkig, maar ze wordt verdomde nat. Nog steeds loopt ze in de kleren van gisteravond, een piepklein minirokje en dito naveltruitje. Twee uur geleden stond ze op van de gore, onder een raam gesleepte, matras, gewekt door het middaglicht van een grauwe zomerdag. De grijze wolken hadden zich opgestapeld in de lucht, ze was dankbaar voor het heldere moment dat ze ondanks de dreunende koppijn had gehad. Ze had Nico's spijkerjack als kussen gebruikt en meegegrist.

'Waardeloos feest, zelfs het weer is waardeloos dit jaar,' moppert ze.

Nico, Karin en Tessa waren dikke maatjes sinds de box. Ze woonden naast elkaar in Amsterdam en liepen toen elkaars deur plat, tot drie jaar geleden. Hun ouders hadden aangekondigd te willen verhuizen naar een boerderij op het platteland buiten Antwerpen. Tessa had hen een paar keer opgezocht en tussendoor had ze eindeloos ge-emailed en ge-chat met Karin en natuurlijk met Nico. Lieve Nico, hij was haar vriend en ze had hem beloofd dat hij haar mocht ontmoeten.

'Maar niet voor m'n achttiende,' zei ze er altijd serieus bij, 'Laten we het doen op jouw verjaardag, de 21ste juni,' was het laatste wat ze hadden besproken. Ze wist wel dat ze vreselijk ouderwets was, al haar vriendinnen deden het al jaren, tenminste dat zeiden ze. Maar mam had haar ingeprent, 'lieverd, sex is niet hetzelfde als ijsjes eten, sex doe je alleen maar met de ware Jacob.' Ze had geloofd dat Nico haar ware Jacob was, haar vriend, haar minnaar en zelfs een soort broer, maar na vannacht was ze daar niet meer zo zeker van.

Hij was zo veranderd. Toen ze elkaar gisteren weer zagen, herkende ze hem niet meteen. Ze was zich lam geschrokken toen het Nico bleek te zijn onder die groen, rood en blauwe hanekam, met piercings in zijn oren, lippen, wenkbrauwen en zelfs in zijn tong. Ontzet was ze achteruit gesprongen toen hij haar wild had gekust bij hun begroeting en ze een ijzeren ring over haar tong had voelen glijden.

Een paar weken geleden was ze achttien geworden en ze was zich serieus gaan voorbereiden op haar ontmoeting. Ze had een sexy zwart kanten slipje en dito bh gekocht en aan haar huisarts de pil gevraagd. Eindeloos liep ze te fantaseren hoe Nico haar daar zou aanraken. Eerst verlegen en onervaren, maar dan vurig en geil. Haar kanten slip trok hij aan flarden, terwijl zij nog bezig was de rits van zijn jeans naar beneden te krijgen.

Een auto komt naderbij. Tessa steekt haar duim op. De jonge vrouw achter het stuur kijkt star en recht vooruit. Een vooroorlogs model opel kleeft aan haar bumper, een stokoud echtpaar is net zichtbaar achter de beslagen ruit. Een derde auto, een 4x4 jeep geeft gas, en haalt de andere twee auto's in. Tessa duikt weg in Nico's oversized jack. Ze moet er bizar uitzien met haar lange blote benen onder het Wrangler jack uit.

'Klooi's, stomme Belgen, au,' roept ze hen na terwijl ze met haar blote voet in de sandaal een steen het asfalt op schopt. Kwart over vier ziet ze op haar horloge. Komt ze ooit nog in Amsterdam vandaag? Was ze maar met de trein gegaan.

Nico is een zachte jongen, gevoelig ook. Karin is het bazige zusje dat hem altijd heeft overheerst. Ze wist alles beter en gaf hem geen kans, Tessa heeft zich daar vaak aan geërgerd. Nu wilde Nico zich profileren, hij wilde haar laten zien dat hij geen mietje is. Natuurlijk was hij bang haar teleur te stellen. En verlegen, daarom heeft hij nauwelijks tegen Tessa gesproken. Hij moest stoer doen met dat drummen, bier drinken en blowen in die achterlijke punk outfit. Ze hoort de kettingen aan zijn lichaam nog rammelen. Maar God, wat vernederde hij haar, toen hij zei, 'He, Tess, nog steeds maagd, hè?' en tegen die achterlijke gozers, 'Je ziet het in hun ogen, weet je wel.' Ze hadden allemaal hard gelachen en zij had zich omgedraaid, verbijsterd, en haar lip stuk gebeten. Hoe kon hij zo gemeen zijn. Het was hun geheim geweest, hij had het net zo graag gewild als zij, dat had hij haar vrijdag nog gemaild.

Met Karin was het niet anders gegaan. Ze had de hele middag met die jenever fles lopen zwaaien en Tessa genegeerd. Toen Tessa had gevraagd, 'Karin, wat is er? Is er iets ergs gebeurd? Wat ben je aan het doen?' Had ze een lege blik als antwoord gekregen, Karin had zich omgedraaid en verdwenen. Veel later had Tessa in de kelder haar twee blote benen herkend. Ze lagen links en rechts te schokken van een heftig op en neer bewegend onderlijf van een of andere kerel.

Met de gastheer en gastvrouw uitgeschakeld was Tessa zich verantwoordelijk gaan voelen voor het welslagen van het feest. Ze had wat zakken chips in schalen gelegeerd, kots opgeruimd, glazen in een emmer gespoeld en geluisterd naar het melig gezwets van een paar Belgen. Om de vreselijke nacht uiteindelijk sneller voorbij te laten gaan had ze een paar trekjes van een joint geaccepteerd. Daarom voelt ze zich nu zo allerbelabberst.

Ze hoort opnieuw een auto aankomen en springt op de weg, zodat hij wel moet stoppen. Het volgende moment staart ze naar de lange, donkerblauwe motorkap van een

oude jaguar. Met haar vinger volgt ze, heel even maar, de rug van het springende zilveren beest voorop.

‘Ben ik even blij dat ik niet snel reed.’ Een slanke elegante Belg stapt uit en lacht haar vriendelijk toe. ‘Gaat het? U bent toch niet gewond? Hebt ge hulp nodig?’

‘Nee, nee alles is OK. Ik ben aan het liften, ik moet vanavond in Amsterdam zijn, maar ik lijk geen geluk te hebben.’

‘Nou zeg U treft het, ik ga naar Amsterdam.’

‘Echt? Helemaal naar Amsterdam?’

‘Ja spring maar in de wagen,’ hij opent de deur aan de passagierskant. Tessa glijdt in de auto en zakt weg in het gekrakeleerde leer, dat koel voelt aan haar blote benen. Op het moment dat hij zich weer achter het stuur zet, schudt ze haar goudbruine haar los, als een natte hond. Water spat in het rond op het walnoten houten dashboard, zijn kaki broek en zijn flessengroene poloshirt, zelfs op zijn gezicht. ‘Oh, sorry,’ zegt ze beschaamd en slaat haar hand voor de mond, maar hij beantwoordt haar onhandigheid met een lange, prettige glimlach. Ze duwt het glinsterende haar, voorzichtiger nu, uit haar gezicht en gaat verder, ‘Ik ben zo blij dat u stopte, het is de slechtste liftplek die ik ooit heb gehad. Een boer dumpte me daar, wist ik veel dat hij niet verder ging toen ik instapte. Ik liep een paar kilometer, maar toen het ging regenen en geen auto's voorbij kwamen werd ik bijna wanhopig.’

‘En toen kwam ik voorbij.’

‘Wat een geluk en dan bent u ook nog op weg naar Amsterdam in zo'n super auto, ik kan het gewoon niet geloven.’

‘Hoe komt u toch op zo'n afgelegen landweg terecht.’

‘Vrienden van mij gaven een midzomernacht's feest in een oude schuur in dit niemandsland, het was verschrikkelijk.’

‘Het spijt me, wat is er gebeurd?’

‘Ooh, eigenlijk niks, te veel drank en dope,’ ze lacht maar wat en gluurde naar zijn profiel.

Strak geschoren en bruin verbrand. Hij ziet er aardig en betrouwbaar uit, hij heeft iets, hoe

noem je dat, aristocratisch? En z'n handen, zo verfiind. Ringen? Nee, geen trouwring, alleen een zegelring aan zijn linker hand.

'Is er niks vervelends gebeurd?'

Nee, nee er is niets gebeurd. Wat ik wilde dat zou gebeuren is het nooit gekomen.' Godsie, ze kan hem dat niet gaan vertellen, de man is minstens 30 jaar ouder en ze kent hem niet eens.

'Vervelend voor je,' zegt hij opeens familiair, het lijkt zelfs even of hij haar op de knie wil kloppen. Tessa ratelt door, 'Nico was zo veranderd in een regelrechte punk en Karin heeft me totaal genegeerd. Ik zag het haar doen met een of andere kerel, kunt u zich dat voorstellen?' Opeens verlegen stopt ze midden in een zin, 'Sorry, ik moet wel gek zijn om u zo te vervelen met mijn geklets,' Ze houdt haar mond en vraagt zich af of het beleefd is hem iets vragen, maar haar ogen worden zwaar en opeens doodmoe van het gebrek aan slaap dommelt ze een beetje weg.

~

Hij draait zijn hoofd om naar haar te kijken, wat een perzik, denkt hij. Die zoete rozige wangen, waarop de schaduw van haar lange donkere wimpers ligt. In het licht van de lager hangende zon, dat zich even door de zware bewolking heenboort, ontwaart hij blond dons op haar bovenlip. Haar lange bruine haar zit in de war, op een manier zoals dat vaker het geval is bij jonge meisjes. Waarschijnlijk heeft het de laatste 24 uur geen kam meer gezien. Het beweegt een beetje in de nauwelijks waarneembare koele luchtstroom in de auto. Hij kijkt weer naast zich en ditmaal wordt zijn blik gevangen door haar blote buik. Het veel te grote denim jacket hangt losjes rond haar schouders en het korte truitje biedt hem een schaamteloze uitzicht op de mooiste navel en bruine buik. Met moeite dwingt hij z'n ogen weer voor zich op de weg. De afslag naar de snelweg is nu vlakbij, hij moet gaan opletten en meegaan in de stroom van snel rijdende auto's.

Zijn obsessie, zo groot als voormalig Belgisch Kongo, speelt op. Hij is daar geboren 46 jaar geleden op een ranch ver weg van beschaving. Als enig kind werd hij grootgebracht door een paar cerebrale en kille ouders. Nooit speelde hij met andere kinderen, laat staan

meisjes. Eén keer betrapte zijn vader hem terwijl hij praatte met een inboorlinge, een zwart meisje dat in hun keuken werkte. Z'n pa werd gek van woede en strafte hem onmetelijk zwaar. Kort daarna ging hij dood, wat hem een blijvend schuldgevoel opleverde. Sindsdien heeft hij nooit meer iets met meisjes gedurfd, uit angst voor pa's wraak.

Zijn kille, oude moeder woont nu in Antwerpen. Hij bezoekt haar iedere zondag uit plichtsbesef, maar vandaag voelde ze zich niet zo goed, dus ging hij eerder weg. Ondanks het matige weer nam hij de binnenweg en kon zijn ogen niet geloven toen dit meisje voor zijn auto opdoemde. Nu deze kwetsbare, volwassen en toch nog zo kinderlijke schoonheid naast hem zit is hij volledig in verwarring.

Maar hij moet voorzichtig zijn. Sinds zijn aanvaring met de politie vorig jaar, is hij niet meer in de nabijheid van een tiener meisje geweest. Hij heeft zich juist de laatste maanden zo netjes gedragen, hoewel dat soms erg moeilijk was. Als hij zo'n juist ontloken schoonheid op straat passeerde forceerde hij zichzelf de andere kant op te kijken.

Alleen in het stille duister van zijn flatje mocht hij zich laten gaan. Dan zat hij achter zijn computer en speelde met hen. Dan streefde hij hun virtuele blote buik of rug; eindeloos borstelde hij het lange bruine, blonde of zwarte haar; in gedachten wreef hij hun kappertjes-kleine of rozenknop grote tepels tot ze zo hard werden als gedroogde groene erwten. Dol is hij op zijn lenige geliefdes met hun lentebloemen geur en huid zacht als de bast van een zilverberk. Hun ogen zijn groot en glinsterend van verlangen, niet van angst, maar van hetzelfde verlangen dat hij voor hen koestert.

Hij had nooit een perverse hand naar hen uitgestoken, maar hij gebruikte hen wel. Hij had ze geschilderd en gefotografeerd in de meest aanstootgevende standen en on-line gezet. Aan al die verschillende porno-sites heeft hij heel veel geld verdiend. Niemand zou hem geloven dat hij nog nooit, met niet een, geslapen had. Zij hadden dat wel gewild, hij was een aantrekkelijke man, maar hij durfde het niet. Liever keek, snoof en droomde hij alleen, achter zijn computerscherm.

Eenmaal op de snelweg dicht het verkeer in, de mensen gaan naar huis na hun zondagmiddag bezoekjes. Het meisje naast hem ademt zwaar nu, ze lijkt vast in slaap. Haar hoofd

rolt van links naar rechts over de hoofdsteun. Met zijn rechterarm grijpt hij een kussen van de achterbank en propt dat tegen haar vallende hoofd aan. Om hem heen prikken rode remlichten door het loodgrijze gordijn van een wolkbreuk. Hij moet opletten nu en de lange blikken op de verboden vrucht naast hem staken.

Na een tijdje opent ze haar ogen, hij voelt ze, groot en grijs op hem rusten.

‘Ik wilde uw rollende hoofd een beetje ondersteunen.’ glimlacht hij, zonder zijn blik van de weg af te nemen.

‘Dank u, ik droomde, een paar minuten, maar?’

‘Wat droomde ge?’

Ze bloost en zegt ad rem, ‘over mijn hond, het is een Jack Russel, hij ving een konijn twee keer zo groot als hemzelf,’ Gossie pietje, denkt ze, ik kan moeilijk zeggen dat ik in zijn bed ontwaakte tussen zijden lakens. Dat hij de kamer binnenkwam met een fles champagne en naast me het bed in schoof, piemelnaakt. Hij opende de fles, haalde twee glazen onder de lakens vandaan en schonk ze in. Hij morstte wat op zijn bruin verbrandde borst, de druppels likte ik weg tussen het oerwoud van blonde haren. Toen kuste hij me met een mond vol champagne en slikte ik zijn slok door.

‘Hoe heet hij?’

‘Huh, wie?’

‘Uw hond?’

‘Ah, heel origineel, Jack.’

‘Hoe heet jij trouwens.’

‘Tessa.’

‘Aangenaam, ik ben Herman,’ hij buigt zijn rechter hand zo, dat zij de hare er in kan leggen.

Zijn vingers sluiten om haar hele hand, veel langer dan nodig. Haar weldadige warmte stroomt door zijn arm naar zijn hart en dat voelt zo goed.

‘Tessa, mooie naam, past bij je. Woon je in Amsterdam?’

‘Ja bij mijn ouders, nog tot na de zomer. Dan ga ik naar Utrecht kunstgeschiedenis studeren.’

‘Houd je van kunst?’

‘Ja, ik heb een vakantiebaantje in een galerie momenteel.’

‘In Amsterdam?’

‘Ja, bij Kunstshop Heleen Haverkop.’

‘Ik ken haar, mag je haar wel?’

‘Om eerlijk te zijn, nee.’

‘Ik ook niet.’ Hij lacht hartelijk als hij vanuit zijn ooghoeken ziet hoe Tessa een gek gezicht trekt en haar arm heen en weer zwaait alsof ze een hele rits armbanden draagt, net als Heleen.

‘Hoe kent u haar?’ vraagt ze.

‘Ik ben een kunstverzamelaar.’

‘Wow, te gek, welk genre?’

‘Alles op het gebied van vrouwen, naakten om precies te zijn.’

‘Gaaf, dat zou ik best willen zien.’

‘Je bent welkom. Heb je wel eens model gezeten?’

‘Naakt? Nooit,’ zegt ze.

‘Ik schilder en fotografeer ook, wil je een keer model voor me zitten?’ Herman hoort het hemzelf vragen en denkt, voorzichtig man, ga nou niet over de schreef.

‘Oh ja, dat wil ik dolgraag, wanneer zullen we afspreken?’ roept ze voortvarend.

Hij glimlacht een beetje beschroomd naar haar, ‘ik geloof dat ge een natuurtalent zijt, ergens volgende week?’ Hij denkt, perfect, precies diegene die ik zoek, welwillend en naief.

‘Tessa, heb je geen honger? Mag ik je te eten uitnodigen? Ik ken in Utrecht een goed restaurant.’ Hij wil naar haar kijken, tegenover haar zitten, haar ogen zien, haar tanden achter haar glimlach en misschien durft hij haar zelfs aan te raken, al is’t alleen maar haar haar.

‘Ja heerlijk, ik brul van de honger. Het laatste wat in mijn mond verdween was een keihard broodje, uren geleden.’ De zonnige glimlach die ze hem schenkt, gaat recht z’n hart in. Hij slikt een brok weg en weet dat zij het zal zijn.

~

Een poosje zijn ze allebei stil. Het is nog ruim een half uur naar Utrecht. Tessa staart uit het raam. Wow, een model? voor deze man zitten? Hij is zo aardig en knap. Die droom die ze net had, waar kwam dat vandaan? Te gek, hoe zou het in het echt zijn om met een oudere man naar bed te gaan? Iemand met veel ervaring? Misschien moet ze hem vragen haar te ontmoagden, zou ze hem kunnen vertrouwen? Ze ziet zichzelf al zitten in een fluwelen bordeauxrode jurk. Een deel van haar borst en schouders bloot, haar benen een beetje uit elkaar. Het haar klassiek opgestoken. Hij komt op haar af, heel langzaam, zijn ogen strak op haar gevestigd. Met de achterkant van het penseel schuift hij de stof terzijde, totdat bij haar bovenbeen de toef schaamhaar zichtbaar wordt. Hij pakt haar hand en kust een voor een haar vingers. Het wordt Tessa warm om het hart en ze voelt een soort kriebel in haar onderbuik, dat ze niet herkent. Verward knippert ze haar fantasie weg.

Het landschap schuift snel voorbij. De bui heeft plaatsgemaakt voor rode en goudgele lichtbanen die tussen de wolken door de weilanden gifgroen verlichten. Rijen bomen worden afgewisseld met rechte sloten, in de verte kruipt het lint van een slingerende rivier, de Waal? Wat is Nederland mooi, droomt ze. Die wolken doen denken aan tot stijve pieken geslagen roomklodders. Met God er bovenop, die het licht regisseert met zijn toverstokje. Het lijkt wel een sprookjeswereld.

‘Wat een prachtige wolkenluchten’ zegt ze tegen Herman.

‘Ja prachtig,’ even kijkt op, nauwelijks geïnteresseerd.

~

Hij is meer bezig met haar blote dijen. Als een knipperlicht gaan zijn ogen op en neer van de weg naar haar kruis. Haar toch al minuscule rokje is opgekropen tot boven het nivo van haar zwart kanten slipje, wat hij daar ziet is op zijn minst confronterend. Tessa realiseert zich hoe ze er bij zit en probeert zich zelf in een elegantere houding te manoevreren, maar het is te laat. Herman kijkt nog eens tussen haar benen en vergeet helemaal dat zijn voet zwaar leunt op het gaspedaal. De jaguar slingert gevaarlijk naar rechts, en mist de auto die hij inhaalt maar net. Door een ferme haal aan het stuur naar links klappt hij tegen de vangrail. Hij verliest nu iedere controle over de zware auto. Tessa gilt. De auto schuift terug naar

rechts tussen de, met piepende remmen, slippende auto's door. Daar is opnieuw de vangrail, er achter is een helling. Om zijn as draaiend schiet de jaguar door de vangrail over de kop en schuift dan langzaam maar gestaag op zijn dak verder de zachte berm in. Eén moment lijkt de auto stil te staan, er is geen geluid meer van scheurend metaal en schrapend ijzer over asfalt, geen remmende auto's. De twee lichamen hangen bewegingloos in de veiligheidsriemen. Maar de auto stopt niet en bovenaan de helling kantelt hij als een kano in een waterval en glijdt naar beneden, eerst langzaam, dan sneller. Twee manshoge elzen naast een sloot breken de val van het voortschuivende gevaarte. De bomen slaan dubbel onder zijn gewicht. Met het geluid van krakend hout draperen ze hun vol bebladerde takken over de auto.

Minuten later, of zijn het uren, Waar ben ik? Wat is er gebeurd? Het meisje, waar is het meisje? Herman heeft geen idee. Met gesloten ogen realiseert hij dat hij ondersteboven hangt in zijn riem, het stuur drukt zwaar in zijn maag, zijn hoofd ligt geknakt tegen het dak van de auto. Zij hele lichaam doet pijn. Hij hoort het geruis van water, of is het benzine? Hij opent een oog, het is donker. Iets kriebelt in zijn gezicht. Hij probeert zijn linker hand te bevrijden. Au, dat doet pijn. Hij tast om zich heen en voelt het zachte lichaam van Tessa. Haar haar is overal, hij duwt het weg en raakt haar gezicht aan, ze is nu heel dichtbij. Zien kan hij haar niet, maar hij beweegt zijn hoofd zo dat hij haar kan kussen, heel lichtjes beroeren zijn lippen haar wang. Even voelt hij triomf, zie je wel, ik kan het wel. Ze beweegt niet, leeft ze nog? Hij aait haar vrijwel naakte lichaam met zijn vrije hand, beroert het kanten slipje. In gedachten deed hij dat al zo vaak eerder. De tepels onder het strakke truitje zijn duidelijk voelbaar. Hij streelt ze. Dan raakt hij haar gezicht weer aan, haar ogen zijn gesloten, haar neus, haar zachte lippen met de fijne blonde haartjes, hij voelt ze zelfs met zijn vingertoppen, alsof het een bontvachtje is. Hij likt eraan met zijn tong. Ze zijn nat, van wat? speeksel? Nee, het is dikker, is het bloed?

Hij probeert zijn andere oog te openen en haar gezicht te onderscheiden in het donker. God, wat is het donker, is het al nacht? Een maanloze nacht? Hij kust haar opnieuw en likt het bloed van haar gezicht, hij probeert haar vast te houden, maar kan zich niet bewegen, hij zit

muurvast. Hij voelt een hartslag, is het de hare of zijn eigen? Hij kust haar weer en weer. Zelfs z'n eigen moeder kustte hij nooit. Nu kan hij Tessa aanraken waar hij maar wil en zo lang als hij wil, voor altijd. Een vleug lichaamsgeur, zoet maar ook scherp en bitter, zoals dat van koud zweet, drijft zijn neus binnen. Komt er hulp? Liever niet, laat me hier maar liggen, ik ben gelukkig zo, zij is dichtbij. Eindelijk heb ik mijzelf een vrouw gevonden, zij zal de eerste zijn. Is ze dood? Ga ik dood? Wat gebeurt er?

Langzaam glijdt hij weg, pijnloos lijkt zijn lichaam op te lossen tussen waaierende lappen. Hij ontwaakt weer en hoort stemmen in de verte. Mannen roepen. 'Daar, daar is de auto, onder die bomen.' Sirenes, een motorzaag, er wordt aan zijn portier gewrikt. 'Twee mensen, een man en een meisje, voorzichtig, ze zijn zwaar gewond.'

'Leven ze?'

'K wee nie.'

'Kijk naar dat kind, ze waren vast bezig met vieze spelletjes, en dat bij zo'n snelheid.'

'Praat niet zoveel, help liever.'

'De klootzak, zo'n mooie meid.'

Herman hoort het, maar is niet meer in staat iets te zeggen. Heel langzaam drijft hij weg, laat zijn auto achter, hangend boven de sloot en onder die afgeknakte elzen. Tessa is al heen gegaan. Hij ontmoet haar wat verderop, ze zit op een boomstronk als een transparante elf en staart dromerig naar het landschap. Hij vraagt zich af wat ze denkt en pakt haar hand.

Onieuw krijgt hij haar verblindende glimlach. Hij weet het zo zeker nu. Hij zal haar snel bezitten en zijn maagdelijkheid verliezen. Allebei zullen ze hun maagdelijkheid verliezen.

Samen wandelen ze weg van de razende motorzagen en schreeuwende mannen. Hij houdt haar vast, kijkt in haar ogen, beroert haar lippen en is gelukkig.